

DOBRÁ VODA U HOŘIC

Královéhradecký kraj

Místní program obnovy vesnice

Textová část a fotodokumentace

AKTUALIZACE

duben 2010

Obsah

Textová část a fotodokumentace, která je součástí jednotlivých kapitol

1. Úvod	3
2. Místní program obnovy venkova – rekapitulace za období 1997 – 2010	4
3. Přehled dotací získaných v letech 2002 – 2010	7
4. Základní informace o obci	9
4.1. Přehled dějin obce Dobrá Voda u Hořic	9
4.2. Osobnosti	14
4.3. Spolky a kluby v minulosti	15
4.4. Územně správní a demografický vývoj	16
4.5. Současnost	17
4.6. Územně plánovací dokumentace	18
5. Hlavní směry obnovy	21
6. Popis návrhu „Místního programu“ (část A-G) včetně dokumentace	22
7. Závěr k návrhu Program obnovy venkova	32

1. Úvod

Venkovské osídlení a celý venkovský prostor mají nezastupitelný společenský, kulturní, ekologický a hospodářský význam. Program obnovy venkova je založen na vědomí svébytných hodnot venkova a na nezbytnosti jeho zdravého a komplexního vývoje v rámci trvale udržitelného rozvoje společnosti a v celkovém kontextu regionální politiky České republiky a Evropské unie.

Obec Dobrá Voda u Hořic se přihlásila k tomuto programu již dne 5. 12. 1995. Předpokladem je důkaz jasné koncepce rozvoje, doložené projednanou urbanistickou studií, která je následně dopracována do úrovně územního plánu sídelního útvaru. Dokumentaci ve spolupráci s obcí zadal dle výsledků výběrového řízení Okresní úřad Jičín u SÚRPMO, a.s. (Specializovaný ústav pro rekonstrukce památkových měst a objektů, akciová společnost Praha) – urbanistický ateliér SPA 30 Hradec Králové.

Územní plán sídelního útvaru (ÚPSÚ) byl schválen zastupitelstvem obce v roce 1999.

Obecní zastupitelstvo v Dobré Vodě u Hořic na svém zasedání dne 11. 9. 2003 schvaluje 1. dodatek k tomuto Programu obnovy vesnice, který se stává současně s Územním plánem sídelního útvaru Dobrá Voda u Hořic základním dokumentem pro zaměření rozvoje obce v následujícím volebním období.

Zastupitelstvo obce Dobrá Voda u Hořic na svém zasedání dne 17. 1. 2007 schvaluje 2. dodatek k tomuto Programu obnovy vesnice, který se stává současně se Změnou č. 1 Územního plánu sídelního útvaru Dobrá Voda u Hořic schválenou zastupiteli obce dne 21. prosince 2006 základním dokumentem pro zaměření rozvoje obce v následujícím volebním období.

Obec leží v Polabské nížině

2. Místní program obnovy venkova – rekapitulace **za období 1997 - 2010**

Program obnovy vesnice vymezuje oblasti a konkrétní místa, která by se měla stát předmětem zájmu a řešení ze strany zastupitelstva obce. Prioritou by se měl stát vzhled obce a údržba veřejných prostranství, protože jsou každodenním obrazem občanů obce a ovlivňují první dojem návštěvníků obce o obyvatelích a úrovni vedení obce. Těmito místy musí být především prostranství u kulturního domu, u ZŠ a MŠ, okolí kulturních památek, okolí autobusových zastávek, prostranství u prodejny Jednota a Pošty, prostranství po demolcích, okolí požární nádrže, fotbalového a dětského hřiště. V neposlední řadě by mělo být zájmem obce spolupracovat s ČD Hradec Králové a pokusit se společně vytvořit kulturní prostředí na místním nádraží, které je v zanedbaném stavu. S tím vším je spojena pravidelná údržba zelených porostů stávajících i průběžně vysazovaných a obnovovaných.

Jednou z hlavních oblastí zajišťování rozvoje obce je údržba stávající technické infrastruktury a v rámci finančních možností obce její technický rozvoj. Obec by se měla vždy zaměřit na bezprašnou úpravu komunikací a opravu komunikací po realizaci plynofikace, výstavbě vodovodního řádu a kanalizace.

Obecní kanalizace je v současné době vybudována, ale vzhledem k tomu, že některé úseky jsou starší, byla provedena odborná obhlídka stavu jednotlivých úseků kanalizace a vypracován pasport. To celé bylo přípravou pro projektování a vybudování čistírny odpadních vod a splaškové kanalizace v obci v budoucnu. Do kategorie technické infrastruktury se řadí také obcí provozovaný veřejný rozhlas. Veřejný rozhlas je třeba podrobit revizní prohlídce a zlepšit technické parametry rozhlasu rozšířením kapacity ústředny a následně zvýšením počtu amplionů. Vzhledem k zastaralému stavu ústředny veřejného rozhlasu je na zvážení případné pořízení nové ústředny včetně nových reproduktorů, tzv. bezdrátový rozhlas.

Vzhledem k tomu, že populace v obci stárne, snahou obce by mělo být umožnit mladým rodinám výstavbu nových rodinných domů. Obec se nachází 2 km od města Hořice, což vede k poměrně velkému zájmu o stavební parcely v obci. Nové plochy pro bydlení byly hlavním úkolem řešeným jak v ÚS, ÚPSÚ, tak v nově připravovaném územním plánu (ÚP). Obec by se měla pokusit získat pozemky v lokalitě uprostřed obce, které jsou soukromé, na kterých vybuduje inženýrské sítě a přístupovou cestu k RD.

Život obce výrazně ovlivňují mateřská škola a základní škola, a proto rozvoj obce nemůže být myslitelný bez nabídky základního vzdělávání pro děti předškolního a školního věku. Za tím účelem je nutná trvalá snaha obce o údržbu a zlepšení technického stavu budov a jejich vnitřního vybavení pro potřeby výuky, včetně kuchyně, a společně se základní školou se pokusit nabídnout veřejnosti odpolední aktivity pro rozvoj jejich schopností a vyplnění volného času mládeže.

V oblasti kultury, sportu a společenských organizací bude snahou obce jejich přímá finanční podpora, technická výpomoc, případně převzetí patronací nad některými důležitými akcemi pro děti i dospělé a zajištění vzájemné spolupráce při jejich organizaci. Obec by se měla zaměřit na rekonstrukci tenisových kurtů, volejbalových hřišť a zvážit využití sportovišť včetně fotbalového hřiště širokou veřejností

Zájmem obce by měla být péče o starší a přestálé občany případným poskytnutím služeb pečovatelské, pravidelným setkáváním důchodců se zástupci obce při životních výročích a velkých společenských akcích. Zároveň by měla obec dbát na potřeby tělesně postižených občanů obce odkázaných na invalidní vozík.

Z hlediska odpadového hospodářství je třeba pokusit se o kvalitnější třídění odpadu, snažit se vést občany v tomto smyslu, zapojit i ZŠ a MŠ.

Obec by se měla zaměřit také na pravidelnou údržbu nemovitostí, které má ve svém vlastnictví. Tyto nemovitosti potřebuje obec pro výkon své práce, zajišťují služby občanům a návštěvníkům obce. Patří sem budova kulturního domu, hasičské zbrojnice, stará zbrojnice u zvonice.

V obci chybí základní služby, především kadeřnictví, pedikúra apod. Zastupitelstvo by mělo tento požadavek občanů vzít v úvahu a pokusit se služby zajistit. Řešením je buď využít původní provozovnu u p. Flégla nebo hledat jiné prostory, např. v kulturním domě.

Plán obnovy vesnice by se měl stát základem činnosti vedení obce, ale v případě nutnosti by mělo vedení obce aktuálně reagovat na potřeby obyvatel obce v kontextu celospolečenské situace v daném období.

Zastupitelstvo obce bude mít tuto skutečnost neustále na paměti a v rámci svých pravomocí se nebude zříkat možnosti ji využít ku prospěchu a v zájmu občanů obce Dobrá Voda u Hořic.

Řada akcí byla již realizována, a to v následujících oblastech:

v oblasti veřejné zeleně a údržby veřejných prostranství:

- výsadba zeleně u nádraží,
- údržba a prořezání tují u koupaliště,
- výsadba na návsi.

v oblasti technické infrastruktury a odpadového hospodářství:

- dovybudování chybějících úseků chodníků,
- pokračování v rekonstrukci poškozených úseků chodníků,
- dokončení opravy kanalizačních vpustí na veřejném prostranství,
- nový živičný povrch v ulici od č.p. 49 po č.p. 197,
- průběžné zlepšování třídění odpadů,
- dokončení výstavby autobusových čekáren v obci,
- nákup pozemků pro budoucí výstavbu komunikací pro novou výstavbu RD,
- budování inženýrských sítí a komunikací pro novou výstavbu RD.

v oblasti občanského vybavení (kultura, sport, školství, sociální oblast):

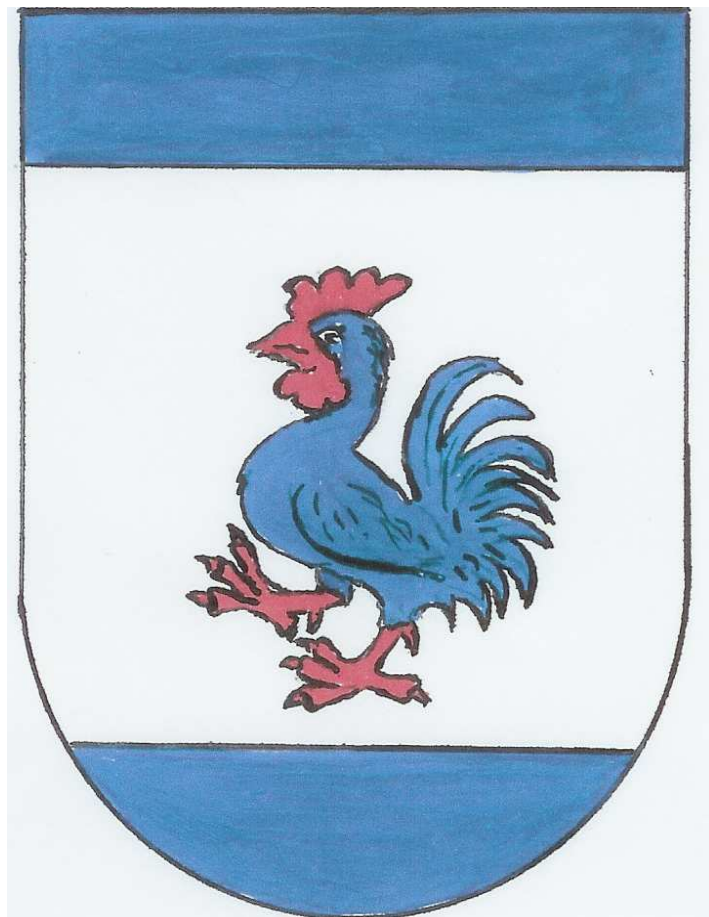
- rekonstrukce kurtů a volejbalového hřiště,
- odvodnění pozemku pro dětské hřiště a fotbal,
- oprava odpadů kulturního domu (dešťové svody),
- pečovatelka pro starší a přestárlé občany.

v oblasti obecních nemovitostí:

- oprava a nátěr střechy hasičské zbrojnice,
- oprava odpadů kulturního domu (dešťové svody),
- oprava a nátěr střechy hasičské zbrojnice.

Dalším z významných počínů obce je v oblasti symbolů obce udělení praporu a znaku.

K popisu znaku: Obec byla kolébkou známého vladyckého rodu Králů z Dobré Vody, který měl v erbu bílého (stříbrného) kohouta v modrém poli. Rodové barvy byly zachovány, kohout modrý a pole bílé. Pruhy na praporu a znaku mají dokládat vodu jako takovou.

Obec je členem mikroregionu Podchlumí a členem Místní akční skupiny Podchlumí. V oblasti turistického ruchu je členem Sdružení obcí Podzvičinska.

3. Přehled dotací získaných v letech 2002 – 2010

<i>Rok</i>	<i>Název projektu</i>	<i>Výše dotace</i>	<i>Poskytovatel</i>
2002	Rekonstrukce místních komunikací Kotlina	50 000,00	MMR (POV)
	Úroky z úvěru - plynofikace	36 000,00	MMR (POV)
2003	Úprava zeleně - pomník u KD, zeleň u Pošty, Jednoty	90 000,00	Mikroregion Podchlumí (POV)
2004	Rekonstrukce občanské vybavení, sál KD - obložení, malování	28 000,00	KÚ Král. kraje (POV)
	Výsadba zeleně před KD, akáty	34 186,00	Mikroregion Podchlumí (POV)
2005	Rekonstrukce místních komunikací most „Náves“	90 000,00	KÚ Král. kraje (POV)
	Oprava požární nádrže	5 679 000,00	Mze ČR
	Změna č.1 ÚPSÚ Dobrá Voda u Hořic	71 400,00	KÚ Král. kraje (POV)
2006	Rekonstrukce místních komunikací, chodníky	130 000,00	KÚ Král. kraje (POV)
	Rekonstrukce veřejného osvětlení, nová osvětlovací tělesa	45 946,00	KÚ Král. kraje (POV)
2007	Projektová dokumentace kanalizace a ČOV	250 000,00	KÚ Král. kraje (grant)
2008	Oprava občanské vybavenosti OÚ, parkety sál KD	202 000,00	KÚ Král. kraje (POV)
	Oprava veřejně přístupného sportoviště, odvodnění hřiště	198 000,00	KÚ Král. kraje - volnočasové aktivity
	Pracoviště CzechPOINT	52 000,00	Ministerstvo vnitra
2009	Rozšíření pracoviště CzechPOINT	48 309,00	Ministerstvo vnitra
2010	Pořízení nového územního plánu	95 200,00	KÚ Král. kraje
	Rekonstrukce obecního/kult. domu č.p. 131 Dobrá Voda	448 898,00	Státní fond život. prostředí ČR
	Zateplení budovy ZŠ a MŠ Dobrá Voda u Hořic	7 733 002,00	Státní fond život. prostředí ČR
	Komplexní úprava veřej. prostoru	460 000,00	KÚ Král. kraje (POV)

Pomník obětem I. světové války

Opravený obecní mostek

Nově vysázené lípy u zvoničky

Upravené hřiště mateřské školky

Obecná škola před opravou

Vycházka žáků do jarní přírody

4. Základní informace o obci

4.1. Přehled dějin obce Dobrá Voda u Hořic

První písemná zmínka o Dobré Vodě je z roku 1395. Je datována zprávou z 10. září 1395, v níž je charakterizována doba nastalá po smrti Kubína z Třebnouševse. Další zmínka se váže k 2. září 1415, kdy se objevují jména pánů z Dobré Vody na Listě pánů Českých a Moravských do Kostnice, kterým protestovali proti upálení Jana Husa a zatčení Jeronýma Pražského. Stížnost pečetili také tři bratři - Mladota, Zdislav a Bartoloměj z Dobré Vody. Jejich zemanský rod sídlil na tvrzi v Horní Dobré Vodě. Ve vsi již dříve existoval poplužní dvůr, který byl patrně kolébkou tohoto českého vladysckého rodu. Z rodu pocházel i Mikuláš Král z Dobré Vody, který roku 1448 dobýval Prahu ve vojsku Jiřího z Poděbrad. Jeho potomci sídlili na drobných statcích v okolí Hořic.

K roku 1478 je zmiňován Jan Král z Dobré Vody. Po něm statek Dobrou Vodu drželi jeho dva synové Jan a Václav (za nich došlo k rozdělení Dobré Vody na Horní a Dolní). Na statku bratří měla jejich sestra Dorota zapsané věno, které bylo po její smrti prohlášeno za královskou odúmrť. Král Vladislav Jagellonský dal svou listinou vydanou v Budíně 18. května roku 1505 Dorotino věno Janu Rašínovi z Risemburku. V 16. století vystupovaly Horní a Dolní Dobrá Voda již jako oddělené držby bratrů Jana a Václava z Dobré Vody (Dobrawuda). Dobrá Voda byla v držení několika osob najednou, které své díly dále prodávaly, postupovaly a odkazovaly. Pojmenování Hoření a Dolení pochází z pozdější doby.

Držitelkou Dolní Dobré Vody se stala Markéta (dcera Jana nebo Václava), která držela tvrz, poplužní dvůr a celou ves Dobrou Vodu (Vildu) Dolejší. Toto zboží bylo pravděpodobně ještě před shořením desek zemských roku 1541 v Praze prodáno Janu Zlivskému z Labouně. V letech 1546/1547 získal statky Tobiáš Bucký z Warnsdorfu na Starých Bucích.

Na počátku 50. let 16. století získala Dolejší Dobrou Vodu Benigna z Jandorfu, manželka Jana Silvara z Pilníkova na Vlčicích, jako vyrovnání dluhu dcerami Tobiáše Buckého z Warnsdorfu. Roku 1552 byla dalším převodem Dolní Dobrá Voda převedena na jmenovaného manžela Jana Silvara z Pilníkova. Tak přešla Dolní Dobrá Voda do držení rodu Silvarů, kteří drželi Třebnouševs.

Tvrz a ves Třebnouševs s poplužním dvorem, vsi Ostrov, díl Dobré Vody, Libonice a Lhotu se dvorem Rašínským zakoupil roku 1623 Albrecht z Valdštejna. Tyto statky byly o rok později postoupeny jako léno frýdlantské Jeronýmovi Bukovskému. Po jeho smrti ponechal Albrecht z Valdštejna jeho manželku a dvě dcery v užívání tohoto statku. Roku 1630 bylo toto manství potvrzeno císařem Ferdinandem Petru Adolfovi von Schonkirchen, který toto právo převedl roku 1637 na Oktavii hraběnkou Strozii von Schrattenthal. Po ní nabyt dotčeného práva její syn Petr hrabě Strozii, kterému císař Leopold statek z manství propustil a r. 1661 vložil do zemských desek.

Další generací Králů z Dobré Vody byli Hynek, Mikuláš a Jiřík, z nichž poslední jmenovaný dal roku 1544 zapsat na tvrzi a poplužním dvoru v Horní Dobré Vodě své manželce Kateřině z Probluze věno 250 kop grošů. Jeho bratr Mikuláš držel Chlum a díl Horní Dobré Vody. Hynek záhy zemřel, jeho syna Václava zastupoval do roku 1555 jako poručník strýc Mikuláš. Roku 1557 postoupil Václav svůj díl Horní Dobré Vody a ves Chlum za tvrz a ves Černín Václavu Sadovskému ze Sloupna. Ten zemřel r. 1586 a majetek zdědila jeho žena Beatrice, rodem ze Silberstein, která se později provdala za Bohuslava Křineckého z Ronova a roku 1587 prodala tvrz, dvůr a ves Horní Dobrou Vodu Janu Kopidlanskému z Kopidlna a na Černíně. Ten zakoupil také díl Mikulášův tyto statky držel do r. 1596, kdy je opět prodal Beatricii Křinecké z Ronova, rozené Silberstein. Po její smrti v r. 1608 získal tvrz a ves Horní Dobrou Vodu, ves Chlum s ovčínem Jan Král z Dobré Vody. Jan Král z Dobré Vody přistoupil na stranu českých stavů bojujících proti habsburskému centralismu, podpořil usnesení stavů o svržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého českým králem.

Pro toto provinění byl odsouzen roku 1622 k manství. Snažil se, aby mu jeho statky, které odhadl na 3000 kop míšeňských grošů, byly ponechány v dědičné držbě, za což by do královské komory složil 1000 kop míšeňských grošů, ale neměl úspěch. Proto musel přijmout léno na svůj statek, tvrz a poplužní dvůr v Dolejších Plotištích s pěti chalupami. Jeho druhý statek Dobrá Voda, tj. tvrz a ves Dobrá Voda a ves Chlum s dvěma poplužními dvory, v němž mu náležel sedmý díl, ostatních šest jeho dětem, zakoupil Albrecht z Valdštejna. Roku 1624 koupil Valdštejn všech sedm dílů a ponechal v užívání tento statek, přenesený jako léno frýdlantské, Královým dětem. Zaplatil jim pouze 1080 zl. z 12 429 kop míšeňských grošů. Proto také zůstaly po Valdštejnově smrti dcery Jana Krále v držení celého statku, který jim byl 13. října 1642 po odvedení 500 zl. do královské komory propuštěn z frýdlantského manství a dědičně ponechán. Od nich poté 18. října 1642 zakoupila statek Kateřina, hraběnka z Valdštejna, rozená Křinecká.

V druhé polovině 40. let se vlastníkem Horní Dobré Vody, tvrze, dvora, vsi a Chlumu stal Pertold Záruba z Hustířan. Dne 8. srpna 1671 vložil do desek zemských prodej Horní Dobré Vody Vítu Nattermannovi, a sice s pivovarem, sladovnou, pálenkou, krčmou, kovárnou a dvěma dvory a vsí Chlumem (též s krčmou, pálenkou a ovčínem) za 19 200 zl. Ten o tři roky později prodal vše Barboře Loubské z Lub, rozené ze Svárova.

Situaci po skončení třicetileté války nejlépe dokládá soupis zemědělských usedlostí a půdy z roku 1654 zvaný berní rula. Vznikla šest let po skončení války a sloužila k vyměřování berní (daní).

Dolní Dobrá Voda do r. 1505 patřila pod panství Dobrá Voda (Horní), mezi lety 1505 - 1550 pod panství Dolní Dobrá Voda, poté pod panství Třebnouševs-Dobrá Voda. V r. 1654 patří pod panství Dobrá Voda-Mokrovousy a část pod panství Třebnouševs. V r. 1657 se dostává pod panství Hořice-Třebnouševs-Dobrá Voda.

Horní Dobrá Voda patřila k r. 1505 pod panství Dobrá Voda (Horní) a po r. 1505 panství Horní Dobrá Voda, od r. 1654 byla pod panstvím Hořice-Třebovětice. Roku 1685 se majitelkou Horní Dobré Vody a Chlumu stala Marie Kateřina, hraběnka Strozzi, rozená Khevenhuller. Protože již vlastnila i zbytek obce, byly opět sloučeny obě části Dobré Vody.

Statky získané i se dvorem v Mlázovicích byly závětí ze dne 12. prosince 1702 odkázány nadaci zřízené manželem Marie Kateřiny Petrem hrabětem Strozzi (Graf Strozische Foundation zu Hořitz). Po smrti Kateřiny Strozzi 1. ledna 1714 vešel jako titulární dědic v držení jménem Strozziovské nadace pražský arcibiskup a od té doby zůstaly obě Dobré Vody spojeny s panstvím Hořickým.

Druhou polovinu 18. století nejlépe charakterizuje Tereziánský katastr, jehož definitivní verze pochází z roku 1757. Dobrá Voda tehdy náležela k panství Hořice, Velká Třebnouševs a Dobrá Voda.

V dubnu roku 1881 se začala stavět dráha z Ostroměře přes Dolní Dobrou Vodu do Hořic a Hradce Králové. Dne 1. listopadu navečer téhož roku přijela po této dráze první parní lokomotiva a druhý den jel ozdobený vlak s hosty z Hořic do Ostroměře a zpět.

V roce 1914 byla v Dolní Dobré Vodě povolena pošta, pro kterou se postavila nová budova u nádraží a pod níž spadaly ještě obce Horní Dobrá Voda, Bašnice a Sukorady.

Dne 31. prosince roku 1890 proběhlo sčítání lidu a domácích užitkových zvířat. Dolní Dobrá Voda měla tehdy 52 čísel popisných (z toho 51 obydlených) a 414 obyvatel - katolíků (199 mužů a 215 žen). Číst a psát ovládalo 158 mužů a 168 žen, pouze číst dovedlo šest obyvatel, a číst ani psát neumělo 82 lidí, z toho bylo 78 malých dětí. Horní Dobrá Voda měla tehdy 360 obyvatel a 63 domů.

Dne 31. prosince roku 1900 se konalo nové sčítání obyvatelstva. V Dolní Dobré Vodě žilo o 26 obyvatel méně než při předchozím sčítání. Z toho bylo 387 katolíků a jeden evangelík. Sčítání si opět všímalo gramotnosti obyvatelstva: číst a psát umělo tehdy v obci 147 mužů a 179 žen, 2 muži a 1 žena znali pouze čtení (zbylých 59 školu ještě nenavštěvovalo). Domovních čísel bylo 53, z nich čísla 6 a 14 vyhořela a nebyla zatím obnovena. Horní Dobrá Voda měla tehdy 366 obyvatel a 62 domů.

Roku 1902 bylo stanoveno sčítání rolnických a živnostenských podniků. V Dolní Dobré Vodě byly tohoto roku 52 rolnické, 22 živnostenské a 2 stavební podniky; v Horní Dobré Vodě se napočítalo 68 rolnických, 16 živnostenských a 1 stavební podnik.

Již 30. července 1914 probíhal v Hořicích po několik dní odvod koní pro celý hořický okres. Jen z Horní Dobré Vody bylo odebráno 12 koní. V době začínajících žní to způsobilo velké problémy a lidé museli často přikročit k zapřahání hovězího dobytka. Válečné události s sebou přinesly také rekvizice.

Dne 18. listopadu 1914 bylo do Horní Dobré Vody dopraveno patnáct haličských uprchlíků, kteří byli válečnými událostmi připraveni o svůj domov a majetek. Roku 1916 jich sem přibýlo 72, z nichž většina byli židé. Postupně byli rozděleni po okolních obcích a v Dobré Vodě jich zbylo pouze deset. Dne 7. 3. 1918 byl v Horní Dobré Vodě odebrán zvonek. Stejný osud měl i zvonek v Dolní Dobré Vodě.

Na začátku 20. století působila v Horní i Dolní Dobré Vodě řada hostinců. Karel Dolejš, Anna Slámová, Anna Zámečnicková provozovali svou živnost v Dolní Dobré Vodě, Alois Sláma a František Stuchlík v Horní Dobré Vodě. A. Slámová vedla kromě toho i krám stejně jako Fr. Manych. Řezník byl v Dobré Vodě jeden - František Caldr (Dolní), podobně jako pekař - Robert Němec (Horní), který byl ale především mlynářem. V Dolní Dobré Vodě patřil mlýn v této době Oldřichu Jezberovi. V obou obcích byli celkem dva koláři, dva kováři, tři truhláři, jeden bednář, čtyři obuvníci a jeden krejčí.

K roku 1930 uvádí Obecní kronika Dolní Dobré Vody, že v obci působili pekař a obchodník se smíšeným zbožím Julius Dresler, který měl jednoho uředníka, mlynář Slavoj Jezbera, který zaměstnával jednoho stárka, řezník František Caldr, u něhož pracovali dva dělníci. Dále zde měl obchod se smíšeným zbožím Václav Záborský, hostinec v této době provozovala Anna Zámečnicková jako poručnice své vnučky Jarmily Jarošové. Hostinský a zároveň trafikant byl Václav Dobeš, sadařství měl Václav Skořepa. Krejčí byli v obci dva. Jan Rachman a Čeněk Podzimek se dvěma dělníky. Obuvnická živnost téměř zanikla zřízením Baťovy prodejny a správkárny v Hořicích. Truhlářství provozoval Alois Suchý, kovářství Josef Nožička a rákosové rohožky pod omítky nabízel František Tonar, který zaměstnával jednoho dělníka.

Adresář okresu Hořického z roku 1928 kromě těchto uvádí v Dolní Dobré Vodě ještě další živnostníky: koláře Josefa Krejčara, který vyráběl saně, holiče Františka Kulhavého, kováře Al. Flejberka, hokynáře Václava Strnada, kramářství vedla Emilie Vlčková a obchod s ovocem a zeleninou Václav Zámečnický. V témže roce měla Horní Dobrá Voda dva hostince Al. Slámy a Františka Stuchlíka, obchod se smíšeným zbožím Františky Pourové a hokynářství Karla Bezvody. Zajímavé zboží nabízel i skleník B. Vávry v Dolní Dobré Vodě u nádraží, jehož reklama na bohaté kultury kaktusů se objevila v katalogu Podkrkonošské výstavy v Hořicích z r. 1934.

Kruhovou cihelnu vystavěl v Dobré Vodě v polovině sedmdesátých let 19. století Josef Dušek na svém pozemku č. p. 6. Tuto jednoduchou cihelnu vystřídala roku 1881 parní cihelna s kruhovými pecemi, u jejíhož zrodu stáli čtyři muži: Josef Dušek, rolník z č.p. 6 z Dolní Dobré Vody, M. Jezbera z Bašnice, ředitel cukrovaru v Pardubicích, Pavel Plichta, příručí v hořickém cukrovaru, a Josef Jákl, rolník z Horní Dobré Vody. Na konci 19. století patřila již cihelna rodině Včelišů, která cihelnu rozšířila a kromě cihel vyráběla i krytinové tašky zvané „francouzské“ a meliorační trubky. Roku 1918 koupil cihelnu Václav Skákal. Roku 1937 se firmy ujal jeho zeť Jaroslav Řízek, který cihelnu o rok později zrušil a roku 1939 zde začal provozovat konzervárnu ovoce a zeleniny.

V obci dále působila sušárna a pražírna cikorky Františka Kubáta, kde pracovali dílovedoucí a kampaňoví dělníci podle množství práce. Tato sušárna na čekanku byla postavena a zároveň zprovozněna v Dolní Dobré Vodě u nádraží spolčníky Kubátem a Dobešem roku 1901. Továrna byla roku 1950 přestavěna na hospodářské družstvo pro výkup veškerého obilí a jeho uskladnění. V menší budově byla konzervárna okurek a kyselého zelí. V Kubátově firmě byl dlouholetým pracovníkem Josef Doležal, který si ve třicátých letech 20. století postavil malou továrnu na výrobu čekanky a kávových náhražek. Zaměstnával 10 až 12 dělníků. Po roce 1948 byl podnik znárodněn a zrušen. Místnosti firmy přebudoval Josef Doležal na bytovou jednotku.

Dne 1. ledna roku 1919 byla v Dolní Dobré Vodě otevřena Četnická stanice o dvou mužích, která byla umístěna na místní poště.

Staniční úřad Dolní Dobrá Voda - Bašnice měl tři koleje a dvě vlečky, jednu do cukrovaru v délce 614 m a druhou do sušárny firmy Kubát & Dobeš v délce 84 m. Nové sčítání lidí proběhlo roku 1930, kdy měla Dolní Dobrá Voda 81 domovních čísel a 379 obyvatel, z toho 190 mužů a 189 žen, podle náboženství patřilo 155 obyvatel ke katolíkům, 32 k církvi československé, 13 k českobratrské a 179 bylo bez vyznání. V Horní Dobré Vodě bylo tehdy napočítáno 317 obyvatel. Počet lidí sice oproti sčítání z roku 1900 silně poklesl, ale čísel popisných výrazně přibývalo, bylo jich 74. Podle náboženství patřilo v Horní Dobré Vodě 123 obyvatel k církvi římsko-katolické, 3 k českobratrské, 4 k československé a 187 jich bylo bez vyznání.

Na počátku roku 1938 byl pořízen v Horní Dobré Vodě nový zvonek, pro který se v obci konala sbírka. Byl ulit v roce 1937 a jeho nápis zněl "Hlas můj tě bude provázet na cestě poslední". Zvonění v této době obstarával Josef Macnar. Stejně jako před první světovou válkou postihly obec odvody určitých ročníků do zbraně, odvody koní, které se konaly v Hořicích atd. Proto i v Horní Dobré Vodě byli na výpomoc vojáci s několika páry koní, kteří vykonávali polní práce. V Dolní Dobré Vodě byla v této době umístěna na čtrnáct dní část vojska s koňmi, v Horní Dobré Vodě pobýval takzvaný zásobovací sbor s třiceti vozy pouze jednu noc.

Spolková činnost za války byla silně omezována. Sbor dobrovolných hasičů v Horní Dobré Vodě byl zrušen a všechný majetek připadl obci. Hospodářsko - čtenářský spolek Národní Vávra v Horní Dobré Vodě byl rovněž rozpuštěn a přičleněn k Jednotnému svazu zemědělců a lesnictví, který byl za války zřízen. Podobný osud měla i Tělocvičná jednota Sokol se sídlem v Dolní Dobré Vodě. Zrušením divadelního sálu u Stuchlíků ustala úplně divadelní činnost v Horní Dobré Vodě. Hrávalo se jen velmi zřídka v Dolní Dobré Vodě u Brádlů, a to za velmi ztížených podmínek.

Druhá světová válka s sebou přinesla pravidelné odvádění zemědělských produktů produktů. Na černo se semílalo v mlýnech u Rychterů (Josef, č.p. 23) a Jezberů, ačkoliv mlýny byly zaplombovány a samozásobitelé museli obilí hromadně odvážet k semílání do mlýna v Březovicích a později do Jeřic. Celou válku v Horní Dobré Vodě vydával poukazy na obuv a textil František Havelka a potravinové lístky měl na starosti Václav Peřina.

Od počátku roku 1945 se v našich zemích objevovaly transporty válečných zajatců. Hořickem procházeli zajatci od 18. února do 4. března 1945. Šli přes Milovice na Bašnici, Dolní a Horní Dobrou Vodu a Domoslavice. V těchto obcích většina transportů přenocovala a pokračovala dále na Ostroměř. Již 19. února byl v Dolní Dobré Vodě zastřelen anglický zajatec Herbert Newell a 22. února zemřel vysílením v Horní Dobré Vodě Rus Sergej Korovin. 27. února zastřelili v Dolní Dobré Vodě Ivana Sobatoreva, 4. března skončil svou cestu v Horní Dobré Vodě zajatec Motojn Zadolajk. V Hořicích vznikly skupiny, v nichž byly zapojeny především ženy, které pečovaly o zásobování zajatců potravinami a léky nejenom v hořických cihelnách, ale hlavně v Bašnici a Dobré Vodě. V Horní Dobré Vodě byli zajatci umístěni ve stodolách u Prokopů a Bradlů. Byli mezi nimi především Rusové, ale i Angličané, Američané a Jugoslávci.

Celé léto a podzim r. 1944 se skrývala čtyřčlenná skupinka partyzánů na rybníku u cukrovaru na malém ostrůvku s několika olšemi a keři. V zimě potom byli uschováni v Jezberově mlýně, který stával o samotě. Cukrovarští dělníci jim přinášeli potřebné jídlo. Někteří obyvatelé Dobré Vody se stali členy čety Vltava a skupiny Pěst, jejichž velitelem byl Josef Steinlauf z Dolní Dobré Vody. Několik dobrovodských občanů se účastnilo i různých akcí proti nepřátelským vozidlům, např. pokládání železných ježků na silnicích. Tyto skupiny způsobily i vykolejení vlaku u Domoslavic. Dne 10. května jel přes Dolní Dobrou Vodu po upravené koleji první československý vlak s ozdobenou lokomotivou státními vlajkami a s hudbou.

Po skončení 2. světové války poklesl počet obyvatel, protože se mnozí odstěhovali do pohraničí. V roce 1949 se obě dosud samostatné obce sloučily v jednu s názvem Dobrá Voda u Hořic. Roku 1947 se začal stavět kulturní dům, který byl o rok později slavnostně otevřen. Následovaly prádelny v obou částech obce a byla vybudována kanalizace.

Na jaře 1950 vzniklo jako první v oblasti Jednotné zemědělské družstvo. Poblíž Dobré Vody se postavilo letiště, které časem dosáhlo rozlohy 80 ha. Začala stavba nového rybníka o rozloze 20 hektarů, chlumský potok, který protéká obcí, byl zregulován, za kulturním domem se začala budovat závlahová nádrž, která se měla časem změnit na koupaliště. V obci byla otevřena prodejna Jednoty, Masna a prodejna textilu. Započalo se s výstavbou nových domů - v roce 1945 bylo v obci 138 domů, v roce 1980 již 230. Byla vybudována nová mateřská škola se školní jídelnou, nová prodejna Jednoty, pošta a autobusové zastávky. Obec provedla rekonstrukci elektrického vedení, za kulturním domem vznikl sportovní areál s tenisovými kurty. Práce v obci pokračovaly budováním vodovodu, opravovala se silnice, asfalt dostaly i cesty v obci, přibývalo chodníků. V roce 1996 se započalo s budováním rozvodu plynu. Bylo položeno více jak pět kilometrů plynového potrubí, a 185 domů i základní a mateřská škola má plynovou přípojku.

Místní škola měla nejméně žáků po 2. světové válce, kdy byla pouze jednotřídní, v 50. letech již byla dvojtřídní. Od roku 1963 (kdy po zrušení škol přešli do Dobré Vody žáci ze Sukorad, Bašnice a Lískovic) do současnosti je škola trojtřídní. V roce 1975 začala za budovou základní školy výstavba nové mateřské školy pro 60 dětí se školní kuchyní a jídelnou. Divadlu prospělo po válce postavení nového kulturního domu s pěkným jevištěm, později i přistavěnou kulisárnou. Hrál se až do roku 1973, kdy poslední hry sehráli společně s dospělými i žáci školy. Později na jevišti kulturního domu hostují profesionální divadla, folklorní soubory a konají se zde koncerty dechové i populární hudby. Věhlasným se do dnešních dnů stalo pěstování dobrovodského zelí. Nížina v okolí Hořic chráněná od severu Chlumpy se totiž velmi hodí pro pěstování zeleniny. Pěstování zelí v Dobré Vodě začalo v roce 1882. Prvním pěstitelem byl Václav Nosek v Dolení Dobré Vodě, později J. Prokop v Hoření Dobré Vodě. Pěstování zelí se rozšířilo i do okolních obcí. V roce 1951 byla na výměře 15 ha založena v Dobré Vodě šlechtitelská stanice. K odrůdám zelí přibýlo šlechtění okurky Bílské, cibule Alice, česneku Japo i dalších odrůd červeného a malohlávkového zelí Mars a Pluto. Pracovalo zde 10 až 15 lidí a o dobrých výsledcích šlechtění svědčí řada diplomů a medailí z výstav u nás i v zahraničí. Roku 1991 byla šlechtitelská stanice zrušena.

Zda stávala cihelna

Na tomto návrší stál pomník A.Švehly

4.2. Osobnosti

Jan Vávra

Narodil se 10. září 1807 v Hořeníně Dobré Vodě čp. 1 a byl vychován v náboženském a vlasteneckém duchu. Protože vzdělání bylo v té době velmi nákladné, absolvoval Jan pouze několik let základní školy. Od mládí navštěvoval poutní místa (Tábor, Vambeřice) a již tehdy se prý projevovala jeho dobrosrdečnost a snaha pomáhat druhým. Oblíbil si dílo K. H. Borovského a každý měsíc podnikal tři dny dlouhou cestu do Prahy pro Havlíčkův časopis Slovan. V r. 1850 byl zvolen obecním představeným a setrval zde až do 10. září 1864, kdy byl na vlastní žádost uvolněn. Na táboru lidu v září 1862 v Hořiněvsi se spřátelil s Františkem Palackým. I přes potíže s úřady nevynechal Vávra žádnou národní slavnost a brzy získal přívlastek Národní. 6. července 1868 se konal tábor lidu na Zvičině. Tento tábor byl úřady zakázán, přesto se ho zúčastnilo na 10 tisíc lidí. Vávra za pronesenou řeč, zaměřenou proti rakousko-uherské dynastii, dostal pokutu 20 zlatých a dva měsíce žaláře. Vávra v Dobré Vodě vybíral příspěvky na stavbu Národního divadla, a když divadlo vyhořelo, vybíral peníze znovu. Jan Vávra byl také zván ke každé významné události, aby pronesl řeč. Byl velmi populární nejen ve svém rodišti, ale po celém okrese a širokém okolí. Dokonce byl zpodobňován na vázy, dýmky, pивní sklenice, v mnoha rodinách měli jeho obraz či fotografii. Jan Vávra Národní zemřel 14. září 1885.

Václav Myslivec

Narodil se v Horní Dobré Vodě č.p. 108 v roce 1904. Prof. Dr. Ing. Václav Myslivec, DrSc., působil jako profesor Vysoké školy zemědělské v Praze, později jako emeritní vedoucí katedry statistiky a biometricky provozně ekonomické fakulty Vysoké školy zemědělské v Praze. Byl členem několika vědeckých institucí, např. Vědecké rady Výzkumného ústavu zemědělské techniky v Praze, Mezinárodního statistického ústavu v Haagu, Královské statistické společnosti v Londýně, Americké statistické asociace ve Washingtonu, Americké matematické společnosti v New Yorku. Patřil mezi zakládající členy Mezinárodní biometrické společnosti v Curychu. V r. 1958 vyšel ve Státním zemědělském nakladatelství jeho spis Atomy pomáhají zemědělství. Zemřel 1. března 1976.

Josef Vladimír Pelikán

Právník a spisovatel Josef Vladimír Pelikán se narodil v roce 1808 v Prokopově statku v Hořeníně Dobré Vodě. Jako student založil roku 1829 v Hořicích ochotnický spolek, který později nesl jeho jméno: Pelikánova jednota divadelních ochotníků. Pro tento divadelní spolek vedl též kroniku. Po ukončení studia práv v Praze působil jako radní v Sezemích, po roce 1848 byl ale pro své národní smýšlení stále přemísťován. Pelikán přispíval také do různých časopisů: Věmec, Květy, Čechoslovan a do Časopisu muzea českého. Zemřel roku 1876.

Jan Svatoň

V roce 1876 se v Dolní Dobré Vodě č.p. 45 narodil Jan Svatoň. V pozdějších letech působil jako správce strojního závodu na zpracování žuly, vápence a mramoru v jižním Švédsku. Zemřel roku 1943.

František Kubišta

Zakládajícím členem divadla v Dobré Vodě byl František Kubišta. Narodil se v roce 1875 v Dobré Vodě č.p. 51, kde jeho rodiče měli hospodářství a hostinec. Po ukončení základní školy se František vyučil mlynářem, ale řemeslu se věnoval jen krátce. V roce 1895 si v Hořicích otevřel smíšený obchod, brzy nato se ale zadlužil a obchod uzavřel. V červenci 1898 Kubišta opustil domov a odjel do Spojených států. V roce 1918 se František Kubišta vrátil do Čech, ale již roku 1929 opět opouští zemi a odjíždí do Argentiny. Do svého domova se Kubišta vrátil až v pokročilém věku. Nějaký čas pobyl u svých příbuzných, později se odstěhoval do Mlázovic, do domova důchodců, kde také 28. 3. 1958 zemřel.

Jaroslav Pour

Narodil se 24. listopadu 1914 v Dobré Vodě č.p. 66. Vystudoval Janákovu odbornou hospodářskou školu v Hořicích. Po smrti svého otce v r. 1933 převzal hospodářství a pokračoval v dalším šlechtění a výzkumech zelí. Již od roku 1933 bylo šlechtění zelí pod kontrolou Uznávací komise pro osiva a sádky při Zemědělské radě v Praze. Dne 2. září 1939 byla dekretem ministerstva zemědělství přiznána J. Pourovi původnost - originalita - jeho zelí a nazváno bylo Pourovo dobrovodské zelí polorané a Pourovo dobrovodské zelí polopozdní. V téže roce byla na zelí dekretem ministerstva obchodu udělena ochranná známka. Od roku 1939 byly tyto dvě odrůdy zařazovány do státních a mezistátních zkoušek, kde zaujímaly první místa. 1. 8. 1950 předal Jaroslav Pour originály obou odrůd zelí bezplatně Československému státu. Jaroslav Pour je také autorem řady článků o pěstování a šlechtění zelí, mj. přispíval do časopisu Ovocnářství a zelinářství. Zemřel 23. listopadu 1995.

Gabriela Plechatá

Narodila se 7. června 1926 v Dobré Vodě. Studovala Vysokou uměleckoprůmyslovou školu, kterou ukončila v r. 1952. Zabývala se návrhářstvím a průmyslovým výtvarnictvím (krajky a oděvnictví).

Rudolf Zábrodský

V roce 1889 se v Dolní Dobré Vodě narodil sochař Rudolf Zábrodský. Zemřel roku 1942.

4.3. Spolky a kluby v minulosti

Nejstarší zápis o ochotnickém divadle v Dolní Dobré Vodě je z 22. dubna 1867, kdy místní ochotníci sehráli hru Štědrý den. V Horní Dobré Vodě se divadlo začalo poprvé hrát 1. září roku 1895 v hostinci u Stuchlíků. V r. 1909 bylo zakoupeno nové jeviště, protože Stuchlíkův hostinec byl značně rozšířen. Výtěžek her byl roku 1924 použit na stavbu pomníku padlým v první světové válce. Ochotníci postupně účinkovali v nejrůznějších hostincích, v Dolní Dobré Vodě u Bradlů, u Jarošů, v Horní Dobré Vodě zase u Stuchlíků a v létě na zahradě hostince u Slamů.

V roce 1886 vzniklo devět samostatných vodních družstev (1. Chlum - Dobrá Voda, 2. Hořice - Bílsko, 3. Chvalina - Dobrá Voda, 4. Holovousy - Bašnice, 5. Rašín - Milovice, 6. Bašnice - Pšánky, 7. Mlázovice - Lhota Šárovcova, 8. Mlázovice - Újezd Svatojánský, 9. Domoslavice - Obora - Ohnišťany), což čítalo celkem 800 členů. Práce trvaly sedm let (1888 - 1895) a byly prováděny ve vlastní režii.

Roku 1897 bylo ustanoveno honební společenstvo pod jménem Honitba. Dne 4. 2. 1900 byl v hostinci u Fikarů založen Spořitelní a záložní spolek pro Horní a Dolní Dobrou Vodu a r. 1930 byla dokončena stavba budovy Kampeličky. Na jaře r. 1902 vznikl v Dolní Dobré Vodě Sbor dobrovolných hasičů.

Po dlouhém uvažování bylo rozhodnuto, aby se obě obce připojily k elektrárenskému svazu v Hradci Králové. Dne 24. dubna 1921 byla v Horní i Dolní Dobré Vodě zavedena elektřina. Nový spolek nesl název Hospodářské strojní družstvo pro rozvod a upotřebení elektrické síly v hospodářství a živnostech, zapsané společenstvo s ručením obmezeným v Dolní Dobré Vodě. V květnu roku 1929 začal pořizovat hradecký svaz sekundární síť pro zdejší obec. Roku 1927 bylo po přípravných pracích předchozích let ustaveno Meliorační družstvo pro Dolní a Horní Dobrou Vodu.

Dne 28. února 1932 se konala ustavující valná hromada Národní jednoty střelecké, která měla 32 členů z Horní i Dolní Dobré Vody, Bašnice a Bílska. Dne 18. ledna 1933 se u Jarošů konala ustavující valná hromada Tělocvičné jednoty Sokol v Horní a Dolní Dobré Vodě.

Vyučovat se v Dolní Dobré Vodě začalo na přelomu 18. a 19. století, kdy se učilo v tzv. škole pokoutní, jejíž umístění se velmi často měnilo. Tento stav trval až do roku 1854. Roku 1865 byla v Dolní Dobré Vodě postavena nákladem obce jednotřídní škola, ve které se již následujícího roku začalo učit. Obec Dolní Dobrá Voda vykonávala své patronátní právo až do roku 1870. Dne 7. prosince 1869 převzala školu do své správy c. k. okresní školní rada v Hradci Králové.

Počátkem školního roku 1871/1872 byla ke zdejší škole přiskolena z Milovic obec Bašnice a z Hořic obec Horní Dobrá Voda. Přiskolením obou obcí navštěvovalo jednotřídku 130 žáků, a tak c.k. okresní školní rada v Hradci Králové vyhověla místní školní radě, aby byla na obecní náklad přistavěna druhá třída. Ve dvou třídách se začalo vyučovat 1. května 1874. Roku 1881 byla podána žádost o další rozšíření zdejší školy, tentokrát na školu trojtřídní. Roku 1882 navštěvovalo školu již 196 dětí. Tato žádost byla povolena. Bašnická obec již ale na stavbu nové třídy nepřispěla, protože se snažila o zřízení jednotřídní školy přímo v Bašnicích. Přesto byla ve školním roce 1882/1883 škola přeměněna na trojtřídní. Se zdejší školou je spojena i osoba spisovatele Eduarda Štorcha, který zde vyučoval v roce 1898. Roku 1910 požádala Bašnice o opětné odškolení ze zdejší školní obce a zřízení samostatné jednotřídní školy. Po otevření školy v Bašnici byla v dobrovodské škole zrušena třetí školní třída.

Roku 1937 se započalo v Dobré Vodě se stavbou nové školní budovy. Otevřena byla 5. června 1938.

Rodný domek Národního Vávry

Starší zástavba v obci

4.4. Územně správní a demografický vývoj

Dolní Dobrá Voda

Do roku 1505 patřila ves pod panství Dobrá Voda (Horní), mezi lety 1505 až 1550 pod panství Dolní Dobrá Voda, po roce 1550 pod panství Třebnouševs-Dobrá Voda. V roce 1654 patří pod Hradecký kraj a panství Dobrá Voda-Mokrovousy a část pod panství Třebnouševs, v roce 1657 pod panství Hořice-Třebnouševs-Dobrá Voda. Od roku 1757 spadá pod Bydžovský kraj a panství jako v předešlém období. Od roku 1847 pod panství Hořice.

Horní Dobrá Voda

K roku 1505 pod panství Dobrá Voda (Horní) po roce 1505 panství Horní Dobrá Voda, od roku 1654 pod Královéhradeckým krajem a panstvím Hořice-Třebovčice, od roku 1685 pod panstvím Hořice-Třebnouševs-Dobrá Voda, od roku 1757 pod Bydžovským krajem a pod stejným panstvím, od roku 1847 pod panstvím Hořice.

Vývoj názvu obce: V roce 1395 – Dobře Wodie; 1397 – Dobrowoda; 1557 – Dobře Wodie; 1592 Dobra Wůda; 1720 Unter Gutwaser, Ober Gutwaser; 1835 – Dolejn Dobrawoda, Hořejn Dobrawoda; 1854 – Dolní Dobrá Voda, Horní Dobrá Voda jako obce; 1880 Dolejší Dobrá Voda, Horní Dobrá Voda. V roce 1949 se stávají obě Dobré Vody osadami obce Dobrá Voda u Hořic.

Demografický vývoj Dolní Dobré Vody

rok	počet domů	počet obyvatel
1654	32	-
1713	-	123
1757	34	-
1843	36	228
1921	64	365
1930	80	379
1991	94	303

Demografický vývoj Horní Dobré Vody

rok	počet domů	počet obyvatel
1654	1	-
1713	-	96
1757	20	-
1843	46	326
1921	70	360
1930	74	317
1991	76	220

Dobrá Voda u Hořic (bez rozdělení na části)

rok	počet domů	počet obyvatel
2001	196	514
2008	218	569

4.5. Současnost

Stručný popis obce

Obec Dobrá Voda u Hořic leží v jihovýchodní části okresu Jičín, zhruba 3 km od Hořic v Podkrkonoší, na trati č. 041 Hradec Králové – Jičín (žst. Dobrá Voda).

Tvar obce je tvořen lokalitami kompaktní zástavby, rozmístěnými podél komunikační sítě, tvořící uzavřený systém s propojkami i vybíhajícími komunikacemi na Hořice, Bašnici, Lískovice a Bílsko. Tento ojedinělý tvar zástavby (téměř uzavřený se zemědělskou půdou uprostřed) vznikl z větší části spojením dvou na sebe navazujících obcí.

Zástavbu v obci možno charakterizovat jako smíšenou. Znamená to, že jsou zde jak objekty drobnější (starší obytná stavení), tak i někdejší hospodářství a větší objekty zemědělské výroby (správní budova ZD, kulturní dům, kruhárna zelí apod.).

Výšková hladina zástavby obce se pohybuje v rozmezí 2 – 3 podlaží.

Stavební stav objektů je pochopitelně různý – od výborného stavu např. nových rodinných domů až po objekty stavebně špatné. Přitom ovšem nezáleží jen na stáří objektu, ale především na kvalitě, resp. existenci údržbářských nebo rekonstrukčních prací. V průměru lze stavební stav objektů v Dobré Vodě u Hořic charakterizovat jako dobrý, v určitých částech i velmi dobrý.

Přestože je Dobrá Voda u Hořic obec poměrně velká i co do rozlohy, typickou návěs postrádá. Jakýsi prostor menší rozlohy možno registrovat naproti kulturnímu domu s Obecním úřadem. Je zajímavé, že ani jedna z obou původních obcí nepociťovala v historii potřebu návsi.

Na úseku občanské vybavenosti je situace (i eventuální plány na její doplnění) zcela evidentně ovlivněna nedalekým městem Hořice, které vyšší vybavenost a služby zajišťuje i pro obyvatele příměstské oblasti. V obci je sídlo Obecního úřadu, kulturní dům, knihovna, pohostinství, požární zbrojnice, základní škola (1. – 5. ročník), mateřská škola, prodejna potravin a smíšeného zboží (Jednota), soukromá prodejna potravin, pošta, spořitelna, holičství a kadeřnictví, sportoviště. S přihlédnutím k této situaci možno považovat za chybějící vybavenost a služby sběru surovin a opravnu obuvi, na úseku technické vybavenosti kanalizaci a čistírnu odpadních vod.

Ostatní dílčí problematika (především v technické infrastruktuře) je podrobněji uvedena v příslušných statích jednotlivých profesí s využitím závěrů vyplývajících ze zpracovaných Průzkumů a rozborů pro nový územní plán.

4.6. Územně plánovací dokumentace

Závěry vyplývající ze zpracované Urbanistické studie, resp. ÚPNSÚ včetně jeho Změny č. 1:

- územní rozvoj a urbanistická koncepce se formulují tak, aby byly vytvořeny podmínky stabilizace a úměrného rozvoje v souladu s kulturními, přírodními a krajinnými hodnotami,
- Obec Dobrá Voda u Hořic bude mít i nadále převažující funkci trvalého bydlení,
- urbanistická koncepce vychází z požadavku respektování původního historického obrazu obce se zachováním přírodních a stavebních hodnot. Jejím úkolem bylo stanovení optimálních ploch pro rozvoj bydlení, občanské vybavenosti, služeb, sportu a rekreace, výroby, podnikatelské činnosti – viz přehled rozvojových ploch (N – návrh, R – rezerva),

Přehled navrhovaných rozvojových lokalit

Označení lokality ve Změně č. 1	Označení lokality ve schváleném ÚPN SÚ	Funkce	Kapacita
1	R3	tělovýchova – sport	
2	N18	bydlení	3 RD
3	-	bydlení	1 RD
4	N11	bydlení	5 RD
5	N3	bydlení	5 RD
6	N12	bydlení	5 RD

Označení lokality ve Změně č. 1	Označení lokality ve schváleném ÚPN SÚ	Funkce	Kapacita
7	N4	bydlení	1 RD
8	N5	bydlení	1 RD
9	N6	bydlení	1 RD
10	bez označení	ZPF (zahrady)	
11	-	výroba	
12	N7	bydlení	1 RD
13	část N8 (3 RD)	bydlení	9 RD
14	-	bydlení	33 RD
15	část R4	občanské vybavení a nevýrobní služby	
16	N13	bydlení	1 RD
17	-	bydlení	3 RD
18	N14	bydlení	2 RD
19	N15		1 RD
20	-	rekreace (louka – volná plocha)	
21	-	ČOV	
22	R2 N17	výroba	
23	N16	výroba	
24	-	výroba	
25	v SZÚO	výroba (drobná)	
26	v SZÚO změna funkce	výroba	
27	v SZÚO změna funkce	výroba (drobná)	
28	R1	výroba	
29	-	místní (obslužná komunikace)	
30	-	místní (obslužná komunikace)	
31	-	místní (obslužná komunikace)	
32	-	místní (obslužná komunikace)	
33	N4		1 RD

- z celkové koncepce dále vyplývá nutnost úpravy komunikačního systému a dále pak vytváření podmínek na úseku infrastruktury, především doplnění vodovodního systému, dobudování odkanalizování včetně čištění odpadních vod, zásobování obce elektrickou energií a plynem.

V roce 2009 obec zahájila práce na novém Územním plánu (ÚP). V listopadu 2009 byly zpracovány Průzkumy a rozborů. V současné době připravuje obec ve spolupráci s pořizovatelem – Městským úřadem v Hořicích Zadání územního plánu. Zároveň probíhají práce na Změně č. 2 ÚPSÚ.

Územní plán bude zpracován dle nové právní úpravy v kontextu s nadřazeným dokumentem – Zásadami územního rozvoje Královéhradeckého kraje (ZÚR KHK). Úkolem ÚP bude prověření celkové koncepce řešení v ÚPSÚ s cílem maximálního převedení původních návrhových ploch do zastavitelného území včetně jejich doplnění. Toto doplnění bude zaměřeno především na plochy bydlení, občanského vybavení, výroby a vodního hospodářství. Zároveň bude aktualizována koncepce dopravní a technické infrastruktury a doplněny všechny náležitosti vyplývající z nového stavebního zákona.

5. Hlavní směry obnovy

„Program obnovy venkova“ vznikl na základě dobrých zahraničních vzorů a klade si za cíl pomoci venkovu České republiky. Zcela logicky vychází z úcty k tradici a podněcuje i podporuje přirozený vývoj českého venkova a české vesnice. Je to program, který je podporován státem, a to formou cílených finančních dotací těm obcím, které jsou připraveny svůj program realizovat.

Program obnovy vesnice Dobrá Voda u Hořic navazuje na ÚPD, ale na rozdíl od něho řeší pouze dílčí části vesnice a je zaměřen na jednotlivé akce. Po přijetí programu je důležité aktivní pochopení jeho smyslu místními obyvateli a zapojení soukromých aktivit a jednotlivců do programu. Program počítá s působením na změnu nebo úpravu smýšlení obyvatel vesnice a aktivitu zapojení na řešení veřejně prospěšných společných věcí. Program předpokládá především spolupráci při jeho realizaci.

Místní Program obnovy vesnice má za cíl vytipovat nejdůležitější potřeby vesnice, stanovit jednotlivé úkoly a při jejich řešení (realizaci) pak obnovit vlastní občanskou spoliditost – vesnické společenství.

V hlavních rysech se jedná o:

- udržení stávajících, obnovu a rozvíjení v podstatě zaniklých (a pro současnou dobu potřebných) místních kulturních a společenských tradic, životního stylu, spoliditosti venkovského obyvatelstva a vědomí vlastní odpovědnosti, resp. spoluodpovědnosti za obnovu a rozvoj vesnice,
- rozvoj hospodářství v obci při využívání místních hmotných zdrojů a zaměstnanosti místního obyvatelstva,
- zachování, rozvíjení a obnovu vlastního obrazu vesnice, jeho sepjetí s krajinou, respektování specifického rázu venkovské zástavby a jeho přirozené a jedinečné působnosti v obci i krajině,
- úpravu a čistotu veřejných prostorů a staveb včetně plotů, předzahrádek, vjezdů apod., zlepšení občanské vybavenosti a technické infrastruktury včetně technických zařízení pro ochranu životního prostředí,
- udržení, obnovu a účelné využití přirozeného produkčního potenciálu okolní, zemědělsky využívané krajiny a využití pozemků při zachování a rozvíjení jejich přírodní, obytné a estetické hodnoty.

Udržované veřejné prostranství i KD

Kruhárna zelí

6. Popis návrhu „Místního programu“ (část A – G)

Součástí předkládaného materiálu jsou směry a náměty obnovy, vycházející ze závěrů územně plánovacího dokumentu se zřetelem na jeden z nejdůležitějších cílů, a to zlepšení životního prostředí. Je totiž zcela evidentní, že obzvláště pro mladé lidi z obce jejich motivace pro setrvání v obci a založení rodiny závisí nejen na možnosti zaměstnání v obci či blízkém okolí, na úrovni občanského vybavení, ale (třeba i podvědomě) i na úrovni životního prostředí.

AKCE MÍSTNÍHO PROGRAMU OBNOVY

A) Rozvoj osvěty, kultury a společenské činnosti, vzájemné občanské soužití

Nedílnou součástí života obce je pravidelné setkávání jejich občanů, a to jak na společenských a kulturních akcích, tak i neformálně. Cílem programu je udržet a rozvíjet dobrý vztah k obci, hrdost na obec, kde žijí a zároveň si uvědomovat tradice a rozvíjet současný společenský a kulturní život.

Hlavní úkoly:

- pokračovat v činnosti, event. obnovovat činnost místních spolků, sdružení, stran, hnutí a iniciativ,
- věnovat se symbolům obce, občanským obřadům a zvážit možnost udílení čestného občanství,
- pokračovat na úseku kronikářství, knihovnictví a rozšířit činnost na úseku muzejnictví, archivnictví, výstavnictví,
- podporovat akce na propagaci obce – významných osobností, sraz rodáků,
- podporovat soutěže s náplní historie a současnosti, např. „kdo má nejlepší zelí“,
- využít vodní plochy Dobrovodského rybníka k netradičním akcím (neckiáda).

B) Záchrana kulturních hodnot a zachování, obnova a údržba charakteristické venkovské zástavby (včetně objektů drobné architektury)

Za kulturní hodnoty jsou v obci považovány vedle urbanistické struktury obce místo významné události (rodný dům obrozence „Národního“ Vávry) a architektonicky cenné stavby – roubené chalupy jako původní lidová architektura – i objekty drobné architektury. Za kulturní hodnoty je v obci možno považovat následující památky:

Svatý Václav

Barokní pískovcová plastika před budovou staré školy je datována rokem 1780. Byla pořízena ke cti sv. Václava a na odvrácení cholery, která tehdy řádila. Socha stála původně asi o 6 m severněji blízko bývalé kovárny. V roce 1879 byla přemístěna na současné místo a zároveň obnovena.

Krucifix - Ukřižovaný

Torzo krucifixu, který od r. 1812 vítal pocestné do Hořic. Vlastní plastika byla patrně dílem lidového umělce. Ukřižovaného nechal postavit Václav Vávra.

Sv. Jan Křtitel (zaniklá památka)

Pískovcová barokní plastika stávala u Čelišovy cihelny.

Zvonička (zaniklá památka)

Před č.p. 19 (nové č.p. 44) stávala lípa a u ní obecní sloupová zvonička. Za 1. světové války byl však zvon zrekvírován pro válečné účely. Po válce již obec nový zvon nezakoupila.

Hoření Dobrá Voda:

Ukřižovaný – Krucifix

Pískovcová plastika z r. 1859 u křižovatky silnic do Hořic a Lískovic. Původně stála u silnice, směřující z křižovatky obcí k Hořicím, ale musela ustoupit stavbě nové správní budovy zemědělského družstva. Jedná se patrně o práci některého z místních školených kameníků s uplatněním prvků lidové práce.

Korunování Panny Marie

Pískovcový reliéf stojí na zahradě bývalého Rychterova mlýna č.p. 130 (dříve 23). Je datován 1858. Masivní, téměř 4 m vysoký objekt, má podobu kapličky s mělkou nikou.

Pomník obětem 1. světové války

Pískovcová plastika byla odhalena před kulturním domem o dobrovodské pouti 20. července 1924. Kámen pochází z lomu v Podhorním Újezdě. Návrh pomníku je dílem rodáka z Dolní Dobré Vody, sochaře Rudolfa Zábrodského, působícího v Benešově u Prahy. Realizace v kameni se ujal kamenický mistr Stanislav Polák.

Zvonička

Na návsi u hasičské zbrojnice stojí zvonička, jejíž zvonek byl pořízen v roce 1937 z veřejné sbírky občanů. V období německé okupace se zvon „ztratil“ - byl zakopán v Olšínách a v květnu 1945 opět zazněl.

Rodný domek „Národního“ Vávry č.p. 1 (dnešní č.p. 15)

Přízemní roubený dům komorového typu se štítovou orientací ke komunikaci, s bedněnou lomenicí a dvěma okny ve štítovém průčelí s mezi okny vsazenou žulovou pamětní deskou.

Sv. Jan Nepomucký (zaniklá památka)

Barokní pískovcová plastika stávala na prostranství před č.p. 14, obklopená typickou balustrádou a čtyřmi mohutnými lípami. Dle kroniky byla v roce 1892 nějakým pachatelem skácena a rozbita.

Švehlův památník (zaniklá památka)

V horní části mohutného hrubě otesaného pískovcového kamene byl vytesán nápis „Švehla“ a pod ním datace 1933. Kámen byl usazen na Horce na pozemku Josefa Valenty z Hoření Dobré Vody č.p. 31. Iniciátory postavení památníku byli členové tělocvičné jednoty Sokol z obou Dobrých Vod. Slavnostní odhalení připadlo na pouť 21. července 1935. Po r. 1948 byl monument skácen, ještě v roce 1968 byl znovu postaven, i když již s osekáním nápisem. V říjnu roku 1977 byl kámen opět skácen a odvezen.

ARCHEOLOGIE

Dobrá Voda u Hořic leží v nejúrodnější části Jičínska a dvě katastrální území, na kterých se obec rozkládá, patří k nejbohatším archeologickým lokalitám regionu. Nálezy získávané již více než sto let tvoří podstatnou část archeologické sbírky Městského muzea v Hořicích. Příhodné přírodní podmínky pro osídlení trvají od mladší doby kamenné dodnes, a proto se v Dobré Vodě stále staví nové domy a budují inženýrské sítě. Při těchto stavbách jsou stále objevována stará sídliště a stopy po pobytu obyvatel doby kamenné, bronzové, raného a vrcholného středověku i novověku. Území dnešní Dobré Vody je osídleno od 6. tisíciletí př.n.l.

Nejvíce archeologických památek bylo objeveno, narušeno a z velké části zničeno při těžbě cihlářské hlíny v cihelně, jež byla po vytěžení zavezena, nebo podle návrší „Na Mohejlíku“. Zde bylo objeveno žárové pohřebiště lidu popelnicových polí, kostrové hroby Keltů a dva hroby slovanské. O žárových hrobech lidu popelnicových polí je zachován zápis v obecní kronice k roku 1881. Nalezené nádoby si ponechal p. Bradka, dozorce nad dělníky upravujícími úvozovou cestu od č.p. 15 podle cihelny a přes železniční trať. Jednu nádobu rozbitou na střepy uložil do sbírky místní školy řídící učitel.

Katastrální území Horní i Dolní Dobrá Voda bylo osídleno již v 6. tisíciletí př. n. l. (neolit, mladší doba kamenná) prvním zemědělským lidem přišlým do Střední Evropy postupně z oblasti Balkánu a Předního Východu. Na nálezy z tohoto období (mladší doba kamenná – neolit) upozorňovali v dopisech do muzeí v Hořicích a Hradci Králové dva místní učitelé – Junek a Freibek. Keramika a kamenné nástroje byly nacházeny v lokalitě „Dráha“/„Na drahách“ nebo také v úvozu za domkem pana Knopa směrem k Lískovicím, kde byl i hliník cihelny „za sadem Štěpánčiným“. Všechna tato místa leží na katastru Dolní Dobré Vody při západním okraji obce na sprašové návěži a u zaniklé vodoteče. Tato místa byla těžce poškozena stavbou kališť Bašnického cukrovaru. Nejzřetelnějšími nálezy z těchto míst byly broušené kamenné nástroje většinou sebrané na polích. Několik objektů bylo v závěru 19. století narušeno orbou a cestou. K dataci osídlení slouží zdobený střepek uložený v muzeu v Hradci Králové - lze jej zařadit do období lidu s keramikou lineární (6. tisíciletí př. n. l.). Kamenné nástroje jsou uloženy v muzeu hořickém. Tvarově patří ovšem další kultuře, a to lidu s keramikou vypíchanou, její mladší fázi.

Další sídliště z mladší doby kamenné leželo na katastru Horní Dobré Vody, západně od obce v okolí návrší v poloze zvané „Horka“, „Meziluží“ a na poli pana Poura. I zde byly nalezeny broušené kamenné nástroje, které lze datovat do mladšího období kultury lidu s keramikou vypíchanou. Několik kamenných nástrojů bylo uloženo do sbírky místní školy, odkud byly převedeny do královéhradeckého muzea.

Do pozdní doby kamenné lze datovat vzácný nález ploché měděné sekery učiněný v roce 1889 v poloze „Meziluží“. Kamenný nástroj z téhož období je uložen v archeologické sbírce muzea Lázně Bělohrad.

Starší a střední doba bronzová je obdobím, kdy celé severovýchodní Čechy byly krajinou spíše procházenou než trvaleji osídlenou - ojedinělé nálezy keramiky a bronzů to potvrzují. V regionu totiž chybějí zdroje kovů a krajina byla velmi pravděpodobně „vybydlena“ po velmi intenzivním sídlení nositelů prvních zemědělských kultur neolitu a eneolitu.

Po regeneraci zdrojů (obnově lesů a plodnosti půdy) byla krajina opět velmi intenzivně osídlena lidem popelnicových polí, který ji obýval po tisíc let. Území dnešních obcí Horní a Dolní Dobrá Voda bylo přirozeně součástí krajiny tímto lidem osídlené. Poměrně výjimečným je hromadný nález keramiky v podobě asi 20 kg střepů objevený v jámě odkryté při stavbě bytových domů v severovýchodní části Dobré Vody v roce 1977. Ze střepů bylo slepeno pět zásobnic, dále fragmenty koflíků, miniaturní nádobky a další tvary, které patří nejstarší kultuře lidu popelnicových polí v severovýchodních Čechách (kultura lužická). Sídlíště následující kultury tohoto období bylo zjištěno nálezem keramiky v roce 1985 (kultura slezskoplatěnická). Z jeho areálu možná pocházejí i dva bronzové srpy objevené v roce 1887 a uložené dnes v muzeu hořickém.

Pohřebiště lidu popelnicových polí bylo částečně zkoumáno Františkem Pokorným v cihelně (k.ú. Dolní Dobrá Voda), kde byly hroby těžbou hlíny zcela ničeny. V roce 1890 byl vyzvednut jeden žárový hrob, který byl přenesen do muzea v Hořicích v Podkrkonoší. Do tohoto muzea se pak dostávaly i nálezy keramiky (mimo jiné i nádobky zvířecí podoby, chřestítka a cedníky, hliněná lžice) a několika bronzových předmětů (jehlice, náramky) z postupně ničených hrobů. Všechny je lze časově zařadit do prvního stupně kultury slezskoplatěnické (11. století př. n. l.).

Ze starší doby železné nejsou k dispozici žádné nálezy podobné jako z většiny území severovýchodních Čech.

O to bohatší jsou nálezy z keltského pohřebiště, odkrývaného po částech od roku 1897 v prostoru severovýchodně č.p. 36 v cihelně (katastr Dolní Dobrá Voda, p.č.p. 356, 357).

I o těchto nálezech je zápis v obecní kronice k roku 1887. Většinu hrobů odkryl František Pokorný sám, v roce 1901 s ním kopal i přední český archeolog Josef Ladislav Píč, v roce 1904 zde kopal Ludvík Domečka.

Nálezy byly děleny mezi muzea v Praze (Národní muzeum), Hradci Králové a Hořicích. Celkem bylo zachráněno asi 25 hrobů převážně bojovníků, které tvoří samozřejmě pouze část plochého kostrového pohřebiště. Muži se zbraněmi (zvláště meč)/ byli skutečně bojovníky, kteří své zbraně užívali v boji. Na jedné z mužských lebek byla zjištěna zahojená starší sečná rána. Jednalo se o příslušníky vojenské vrstvy, která se účastnila bojů a byla rozhodujícím činitelem dění v této době. K bohatým hrobům bojovníků patřily i bohaté hroby žen. V Dobré Vodě byly ovšem i zcela chudé hroby bez milodarů.

V hořickém muzeu jsou uloženy milodary z těchto mužských, ženských i dětských hrobů - bronzové nánožní kruhy, náramky a spony, hroty kopí, pasové řetízky, kování štítu (obvykle dřevěného, někdy i koženého), železné spony a náramky a především železné meče často se zbytky pochev. K nečastým milodarům patří i lignitové (švartnové) náramky.

Stopy po laténském sídlišti byly objeveny v poloze „Na kamenci“ nebo „U horky“ v r. 1984. Z prvních čtyř staletí nejsou z Dobré Vody zatím k dispozici žádné archeologické nálezy. V severovýchodních Čechách bylo osídlení velmi řídké, zatím bylo zachyceno několik sídlišť a několik hrobů.

Severovýchodní Čechy byly od počátku první třetiny 6. století osídlovány Slovany. V Dobré Vodě byl jejich pobyt zjištěn nálezy keramiky datované do druhé poloviny 9. století. Ve stejné době byli pohřbeni dva jedinci v zaniklé cihelně u nádraží Českých drah. Oba hroby byly kostrové a pravděpodobně ženské, z jednoho pochází bronzová záušnice, typický slovanský ženský šperk. Keramika 10. - 13. století byla opakovaně nacházena při těžbě cihlářské dílny v cihelně ve východním okraji Dobré Vody.

Osídlení doby hradištní (slovanské) pravděpodobně bez přerušení pokračovalo do vrcholného středověku. Při zemních pracích jsou běžně nacházeny střepy nádob ze 14.–17. století. Nápadným nálezem bylo dvacet železných podkov, které byly objeveny při melioracích v místech zvaných „Na království“ a „Meziluží“ na katastru Horní Dobré Vody. Směrem k Lískovicím byly objeveny dvě ostruhy, podkovy a halapartny. Na zahradě pana Vraštila v roce 1927 železný meč ze 17. století, považovaný za švédský. Tyto nálezy ukazují na pobyt ozbrojenců ve vsi, která měla dvě panská sídla.

V Horní Dobré Vodě stála tvrz pod dnešním č.p. 2 v čele návrší vybíhajícího k vodoteči. První písemná zmínka k roku 1415 koresponduje s nálezy keramiky na návrší a v jejím okolí. Kamenná stavba se v 17. století stala součástí hospodářského dvora. Byla barokně přestavěna, aby pak pro špatný stav byla zbořena v roce 1974 (!).

V Dolní Dobré Vodě stálo panské sídlo v areálu dnešního č.p. 15 rovněž na terénní vlně nad vodotečí a zaplavovanými loukami. Tato tvrz byla mladší než předcházející, byla postavena po roce 1505. Z této pozdně gotické stavby byl pro současnou stavbu stodoly využit renesanční portál s pozdně gotickou profilací a stopami po malbě. V nedávné době byl k němu nešetřně přizděn přístavek obytného domu.

Z uvedených údajů vyplývá, že Dobrá Voda v Hořicích a její okolí je územím s archeologickými nálezy první kategorie. Z toho vyplývá i nezbytnost provádět archeologický dohled při všech zásazích do země a v případě potřeby provést záchranný archeologický výzkum. Ochranu těchto památek ostatně ošetřuje zákon o státní památkové péči č. 20/87 Sb. a jeho novela č. 242 z r. 1992. Ovšem bez přispění lidí bydlících v takovýchto místech se záchrana archeologických památek daří jen sporadicky. Jakýkoli postih za jejich ničení již nic nenapraví, protože archeologické památky lze zničit jen jednou.

C) Podmínky pro stabilizaci obyvatelstva

Pro budoucnost je nutné vytvořit takové podmínky, které budou vytvářet podmínky pro udržitelný rozvoj území a budou přispívat k vyváženému vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a soudržnost společenství území. To znamená, že by bylo vhodné podporovat růst počtu trvalých obyvatel např. podporou výstavby nových rodinných domů, podporou rozvoje vhodných forem podnikání a tím i zvyšování počtu pracovních míst, podporou doplnění a zkvalitnění zařízení občanské vybavenosti, technické vybavenosti a nabízených služeb pro občany a v neposlední řadě podporou šetrného rozvoje v oblasti rekreace a zařízení pro rekreaci sloužících. Stále větší důraz bude tedy v budoucnu kladen na vývoj kvality bydlení, životních podmínek, nabídky občanského vybavení, přírodního prostředí a rekreace.

Celkově lze říci, že obec Dobrá Voda u Hořic je perspektivní obcí i pro trvalé bydlení. Ke kladům obce patří stabilizovaný počet trvale žijících obyvatel, příznivá věková a vzdělanostní struktura, průměrný věk i index stárí, existence mateřské a základní školy a výroby tradičních produktů a dále také životní a přírodní prostředí, dobrá dopravní dostupnost do centra s vyšší vybaveností (služby, nákupní možnosti, pracovní příležitosti), dobrá dopravní obslužnost, blízkost atraktivit pro cestovní ruch, zájem o výstavbu rodinných domů pro trvalé bydlení v obci a i nabídka pracovních příležitostí – tyto všechny faktory budou přispívat k dalšímu rozvoji obce. Příznivý je i zájem obecního úřadu a také obyvatel obce na rozvoji obce např. podpora společenského života v obci a pořádání pravidelných kulturních a sportovních akcí, dále také údržba majetku ve vlastnictví obce, doplnění veřejné infrastruktury vybudováním kanalizace a ČOV a také vybudováním infrastruktury pro nové rodinné domy. Nevýhodou je chybějící občanské vybavení a služby, které vytváří určitou závislost na městu Hořice především v oblasti zdravotnictví, sociálních služeb, nákupních možnostech a komerčních službách.

Hlavní úkoly:

- v oblasti sociodemografických podmínek: dobudovat sociální infrastrukturu pro seniory; postupně připravit vhodné parcely pro výstavbu rodinných domků,
- v oblasti bydlení: vyčlenit vhodné stavební parcel pro individuální výstavbu a zajistit jejich zasíťování; revitalizovat starší bytový fond; při tvorbě bytové politiky využívat stávající územně plánovací dokumentaci a zajistit její aktualizaci, resp. iniciovat zadání nového územního plánu,
- v oblasti rekreace: zkvalitnit a rozšířit síť pěších tras, zvýšit propagaci a vytvořit koncept rozvoje cyklotras pro celé území správního obvodu; zlepšit image regionu a vytvořit produktové balíčky rekreačních služeb,
- v oblasti hospodářských podmínek: podpora vytváření nových pracovních míst.

Vpravo je připravována nová výstavba

Část pozemku je pro občanskou vybavenost

D) Hospodářství (obchod, služby, cestovní ruch, průmysl a zemědělství)

Převážná část praceschopného obyvatelstva vyjíždí za zaměstnáním mimo vlastní obec. Pro podporu místních pracovních příležitostí je nutné podporovat oblast služeb a drobnou výrobu, které by zároveň zatraktivnily obec pro potenciální nové obyvatele a nebo zde alespoň pozdržely návštěvníky.

Hlavní úkoly:

- zajistit plochy pro případný rozvoj podnikatelských aktivit,
- vytvářet podmínky pro zachování a rozvoj zemědělské výroby,
- využít stávajícího fondu pro podnikání,
- nadále podporovat drobné podnikání,
- vytvářet podmínky pro přestavbu a doplnění stávajících ploch občanské vybavenosti,
- prověřit možnosti z hlediska provozování služeb v oblasti cestovního ruchu.

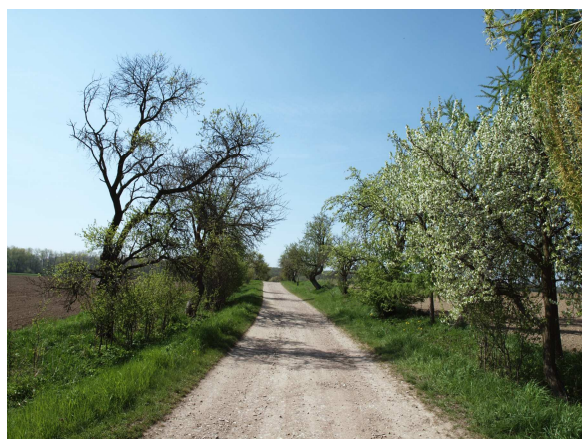
E) Úpravy a dostavba v technické infrastruktuře (včetně dopravy)

Doprava:

Obec leží jižně od silnice I/35 Hradec Králové – Jičín a se svým okolím je propojena silnicemi nižších tříd. Tyto komunikace nižších tříd jsou zatíženy menší dopravou odhadem 500 vozidel denně, ale jejich stav je relativně neuspokojivý. V severní části obce je výhledově uvažováno s koridorem rychlostní komunikace R35. Důležitým faktorem pro zkvalitnění života občanů je stav komunikací v obci a jejich možného využívání. Proto je vhodné snížit prašnost místních komunikací, dobudování chodníků a propojení s městem Hořice.

Hlavní úkoly:

- zlepšit stav páteřních polních cest a využít jich k širším vycházkám do okolí obce především jihozápadním směrem (Bašnický les),
- vybudovat pěší trasy s pevným povrchem do města Hořice, které by bylo možné využít i jako in-line trať,
- odstranit komunikační závady na silnicích spojujících obec s okolím,
- propojit pěší a cyklistickou trasou vedoucí podél potoka obě části obce.

Polní cesta k Dobrovodskému rybníku

Polní cesta u sportovního hřiště

Vodní hospodářství:

Celé území obce Dobrá Voda u Hořic spadá do povodí vodního toku Bystřice, následně Cidliny (tím do povodí Labe). Vodní režim v krajině úzce souvisí se vznikem povodňových stavů. V území Dobré Vody u Hořic dochází na Bašnickém potoce k záplavovému území, které však není vodohospodářským orgánem vyhlášeno. Zajištění protipožární ochrany v Dobré Vodě u Hořic je zajištěno požárními nádržemi. Původní požární nádrž v severní části obce byla rozšířena o další požární nádrž.

Hlavní úkoly:

- dle zpracované dokumentace DÚR realizovat novou kanalizační síť pouze splaškovou, profilů DN 250 – 400 mm v celkové délce 5 075 m a centrální ČOV.
- Bašnický a Chlumský potok jsou upraveny na průtoky dvou až pětileté vody, bude nutné provést běžnou údržbu s odstraněním nánosů v korytě, které snižují průtočnou kapacitu potoků,
- pro ochranu před povodněmi požadovat realizaci protipovodňových opatření v povodí nad obcí Dobrá Voda u Hořic (již mimo k.ú), při hospodaření na území obce důsledně chránit prvky ÚSES a při revitalizaci vodních toků a pozemkových úpravách je dotvářet,
- vybudovat odstavnou plochu pro vozidla rybářů a dalších návštěvníků Dobrovodských rybníků,
- revitalizovat starou požární nádrž.

Stará požární nádrž

Plocha pro výstavbu ČOV

Historie Dobrovodského rybníka:

Rybník vybudovala obec Dobrá Voda v letech 1950-1953 jako záložní zdroj vody pro cukrovar, takže rybník mohl být sloven až po ukončení řepné kampaně. Rybník byl původně chovným rybníkem, který byl několikrát sloven, naposledy dle pamětníků v roce 1970. V roce 1972 byl uznán jako trvale nevhodný k chovu ryb a byl zařazen do rybářského revíru Bystřice 4. V r. 1973 byl výkon rybářského práva přenechán MO Českého rybářského svazu v Hořicích, a tím umožněn sportovní rybolov. Na menší části rybníka byla v roce 1981 vyhlášena chráněná rybí oblast, na které se nesměly chytat ryby.

Od r. 2003 se obec snažila o uzavření nájemní smlouvy na Dobrovodský rybník. Hospodaření na rybníku může být prováděno dle zákona na základě vlastnického vztahu k pozemkům pod vodní plochou, což rybáři nikdy nebyli, nebo na základě uzavřené nájemní smlouvy se všemi vlastníky pozemků pod vodní plochou. Vzhledem k tomu, že ze strany Východočeského rybářského svazu ČRS Hradec Králové nebyl učiněn žádný krok uzavření nájemní smlouvy s obcí, rozhodlo zastupitelstvo obce v r. 2004, že obec požádá o vyjmutí Dobrovodského rybníka z rybářských revírů a dále rozhodlo, že se o rybník obec postará sama. Po peripetiích žádostí a odvolání v srpnu 2006 Krajský úřad Královéhradeckého kraje potvrdil rozhodnutí o vyjmutí rybníka z revíru. ČRS VÚS Hradec Králové, který postupem času jevil o rybník zájem, se odvolával na Ministerstvo zemědělství ČR. To však tentokrát zamítlo odvolání rybářů a potvrdilo rozhodnutí krajského úřadu o vyjmutí rybníka.

Obec v současné době provozuje sportovní rybářský mimopstruhový revír „Dobrovodský rybník“ a prodává povolenky platné pouze pro tento rybník.

Dobrovodský rybník

Energetika:

Zásobování elektrickou energií je z hlediska současného i výhledového odběru dobře zajištěno. Východní částí jsou vedeny stabilizované VTL plynovody zásobující VTL/STL regulační stanici na území sousední obce, ze které je po obci rozvedena stabilizovaná síť STL plynovodu. Tyto VTL a STL plynovody jsou chráněny bezpečnostními ochrannými pásmy dle příslušné právní úpravy.

Hlavní úkoly:

- při realizaci navrhované trafostanice T1 dle ÚPSÚ vést trasou VN přípojky podél hrany parcel č. k.ú. 106/6 a 105/4 (oproti původnímu návrhu vést trasu VN přípojky k T1 přes parcelu č. k.ú. 108/1), čímž dojde k uvolnění parcely č. k.ú. 118/4 pro výstavbu rodinného domku,
- pro zlepšení vzhledu obce požadovat umístění NN vedení do zemních kabelů.

F) Úprava veřejných ploch a prostranství

Obec Dobrá Voda patří k obcím s vyšším zastoupením vzrostlé zeleně v zastavěných částech, kde dominanty tvoří velké vysoké stromy na veřejných prostranstvích, především u pomníků. Je možno vysazovat další zeleň, a to nejen v intravilánu, ale jako zeleň propojující zeleň s volnou krajinou.

Hlavní úkoly:

- udržovat vzrostlou zeleň v obci,
- vhodně tuto zeleň doplňovat,
- nahrazovat přestárle a zdraví nebezpečné jedince,
- udržovat pomníky a drobné památky včetně jejich okolí,
- dobudovat bezprašné chodníky,
- na vhodných místech umístit odpočinkové body (lavičky).

G) Ochrana přírody

Obec Dobrá Voda leží v krajině Polabí. Geologicky tuto oblast zařazujeme do Cidlinské tabule, která je součástí rozsáhlejší východolabské tabule. Cidlinská tabule je plochá pahorkatina, typická říčními terasami a údolními nivami řek Cidliny, Javorky, Bystřice a jejich přítoků.

Původním porostem této oblasti byly acidofilní doubravy, tedy smíšené lesy tvořené především duby a jehličnany (borovice lesní a jedle bělokorá). Dnešní krajina je zemědělská s nedostatkem zeleně v krajině a naopak s doprovodnými negativními jevy (např. povodně, eolická eroze, minimum živočišných a rostlinných druhů). Určitou výjimkou je oblast Dobrovodského rybníka a okolí vodotečí. Na území obce se nenachází žádné zvláště chráněné území, ani území soustavy NATURA 2000, přírodní park ani památný strom. V jihozápadní části je registrován významný krajinný prvek Dobrovodské rybníky.

Hlavní úkoly:

- doplnit zemědělskou krajinu o prvky zeleně,
- zvážit vyhlášení významných stromů ve vsi jako památné,
- zbudovat vycházkovou trasu podél Dobrovodského rybníka s propojením na Bašnický les,
- důsledně dbát ochrany rybníků, které jsou druhově nejbohatšími místy v obci,
- dosadit zeleň na styku mezi zastavěnou částí obce a volnou krajinou s použitím stanovištně původních dřevin, především podél vodotečí a místních komunikací
- chránit a udržovat lokální biocentrum v obci.

Ekologie a životní prostředí

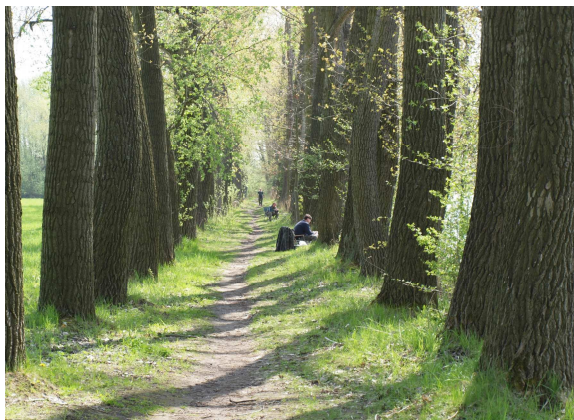
Území katastrů Dolní a Horní Dobrá Voda je vlivem absence lesů a zaměření zemědělské výroby na ornou půdu ekologicky málo stabilní. Zbytky luk se nacházejí pouze v nivách místních toků a u Dobrovodského rybníka. Pro území obce byl zpracován generel ÚSES.

Hlavní úkoly:

- realizovat projekt Regenerace zeleně v okolí Dobrovodského rybníka zaměřený na regeneraci zeleně v okolí Dobrovodského rybníka a na přístupových cestách k němu,
- připravit projekty a realizovat dva biokoridory (cca 20 nebo 40 m – podle významu – široké pásy luk s nepravidelně rozptýlenými skupinkami dřevin) celkem se třemi biocentry (cca 3 ha velké plochy luk opět s rozptýlenými dřevinami až lesíky),
- doplnit interakční prvky do krajiny,
- založit pásy izolační zeleně v areálu zemědělského družstva a u kruhárny zelí.

Obcí prochází lokální koridor SES

Topolová alej u Dobrovodského rybníka

Zemědělství

V Dobré Vodě se vedle velkovýrobního podniku objevují snahy o obnovu drobných rodinných hospodářství. Vznik a rozvoj těchto tradičních i nových výrob (chov hospodářských zvířat a ryb, zelinářství, semenářství a šlechtění zelenin) a podpůrných aktivit (agroturistika, na ni vázané služby a aktivity doplňující zemědělskou výrobu) je třeba podpořit.

Hlavní úkoly:

- podpora drobného podnikání, např. prodej ze dvora, informace o podnikatelích, agroturistika apod.,
- rozčlenění velkých lánů minimálně rozmanitostí pěstovaných plodin,
- iniciovat zpracování pozemkových úprav s cílem ujednotit údržbu jednotlivých pozemků, jejich zpřístupnění sítí polních cest a realizací prvků ÚSES.

7. Závěr k návrhu Program obnovy vesnice

Program obnovy vesnice není krátkodobá záležitost. Přesto je mnoho drobných dílčích akcí, u kterých je možno začít hned a konkrétní výsledky budou patrné v dohledné době (osvětové, kulturní a společenské akce, výstavy, podpora činnosti spolků, obnova drobných památek, údržba a obnova původních cest, rozvoj podmínek pro turistiku a cykloturistiku, výsadba zeleně, budování přístupových komunikací a chodníků, úklid a úprava veřejných prostranství apod.). S mnohými akcemi již obec započala. Jsou však i lokality, které vyžadují prostorovou, architektonickou úpravu nebo vhodnou funkční náplň. Pro projekty vyžadující vyšší finanční náklady je nutno zpracovat samostatné projekty a jejich podání v rámci Operačního programu Životní prostředí nebo dílčím řešením z grantové podpory Královéhradeckého kraje.

Náměty, které jsou v tomto návrhu předloženy, jsou zpracovány na podkladě odborných znalostí a zkušeností v souladu se současnými záměry obce, vyplývajícími ze zpracované Urbanistické studie, resp. Územního plánu sídelního útvaru a Průzkumů a rozborů pro nový Územní plán. Pouze však místní obyvatelé, kteří přímo ve vesnici žijí a znají problémy svého každodenního života, jsou také schopni svůj místní program upravovat, dotvářet a poté po schválení i naplňovat, realizovat.

Akce uvedené v programu byly zpracovány s cílem přinést obci a jejím občanům zkrášlení prostředí a zlepšení životních podmínek. Je to Program otevřený, který je možné na základě dalších poznatků a s postupem času upřesňovat a doplňovat.